

אחים (עזרא) פרווין ז"ל

1934-2017

פרידה מאחים פרווין ז"ל
מאת: הבן שמעון פרווין ואוגניה שקולניק.

אחים נולד בשנת 1934 בעיירה אנפטל (Ennepetal) באזור וסטפליה, במערב גרמניה, באזור שקרוב לגבול עם הולנד ובלגיה. שם העיירה קשור לשם הנהר הצמוד אליה, אנפה. (Ennepe). כאיש צעיר הכיר את דורית, נישאו בגיל צעיר יחסית, וחיו שנים רבות בהרמוניה ובקשר חזק מאד. שניהם היו גבוהים, רזים ושקטים, והתאימו מאד זה לזו. המפגש הראשון של אחים עם הקיבוץ היה בשנת 1971, בביקור הראשון שלו בארץ יחד עם אשתו דורית והבן שמעון שהיה אז בן 6, הגיעו כמתנדבים מתוך רצון להכיר את החיים בקיבוץ. כבר ביום השני שובץ לעבודה בלול יחד עם חברנו פ.ע. (יוסף קניגסוולד) ז"ל.

החודש הזה קסם לו מאד, ובעקבות הניסיון הקצר הזה החליטו לעלות לישראל ולהשתקע בה. ביוני 1974 הגיעו ישירות למרכז הקליטה בקיבוץ גבעת ברנר, שם שהו 6 חודשים. בתקופה זו למדו את השפה העברית באולפן, ובמקביל עבדו בענפים השונים וכך הכירו יותר טוב את החיים בארץ ובקיבוץ. בחורף 1974 שבו לקיבוץ ברור חיל, בו מצאו בו ביתם ומקומם לכל חייהם. אחים שובץ לרפת, ועבד בה כמה שנים. בהמשך קיבל את האחריות על גידול העגלים, עבודה שאהב באופן מיוחד.

בסוף שנות ה-70 גילו שהוא נגר אומן ואת אהבתו לעץ, ובעקבות הביקוש לרהיטים חדשים הצטרף לנגרייה, בה עבד מעל 20 שנים. בקיבוץ הייתה אז ועדת צריכה, וכל חבר קיבל "נקודות זיכוי" שתמורתן הזמין רהיטים לביתו. בהרבה בתים, במיוחד של הוותיקים, ניתן עדיין למצוא את העבודות של האחים שאופיינו בדיקנות רבה ובאיכות גבוהה. עם חלוף השנים והמעבר להפרטה, הנגרייה הושכרה לקבלן חיצוני, ואחים המשיך לעבוד בה עד גיל 70, המשיך ליצור עבודות בעץ וגם באלומיניום.

כשפרש לגמלאות היו לו תכניות גדולות ורבות. תמיד חלם לטייל עם דורית בארץ שכל-כך אהב. למרבה הצער, מצבה הבריאותי של דורית לא איפשר זאת, ואחים טיפל בה במסירות רבה עד לפטירתה לפני 8 חודשים, בחודש אפריל 2017.

אחים היה מאד קשור לדורית אשתו, ומותה השפיע עליו מאד קשה. כבר בסוף חייה הדרדר גם מצבו הבריאותי, והוא נזקק לבדיקות שונות וטיפולים.

מחלתו התפשטה במהירות, והחלישה אותו מאד. חודשיים התגורר בבית הסיעודי, בית חיל בקיבוץ, ובמאמצים ובעקשנות המשיך להגיע כל ערב לבית משפחתו. כשכבר התקשה בהליכה ונזקק להליכון, הכלה טוני הסיעה אותו בקלנועית שלה לכמה שעות בערב, בכדי שיבלה קצת בחוג המשפחתי שכל כך אהב, ואף התאמצה לבשל לו מאכלים בתקווה שיאכל קצת יותר.

שמעון, שהיה בנו היחיד, טיפל בו במסירות, וליווה אותו לכל אורך הדרך, לכל בדיקה ואשפוז.

הנכדה אביב שכל כך אהב והיה קשור אליה, דאגה לו והביאה לחייו שמחה ואושר תמיד, ובאופן מיוחד
ברגעים הקשים, לאחר מותה של דורית.
תמיד נזכור אותך כאדם שאהב את ארץ ישראל ובחר להיות בה את חייו עם משפחתו.
אדם צנוע וישר, איש מוסרי עם נימוס אירופאי, שאהב את משפחתו ואת הקיבוץ.
בשם הבן שמעון, כלתך טוני והנכדה אביב, וכל משפחתך וחבריך בקיבוץ.

יהי זכרך ברוך תמיד.
דצמבר 2017